

Elman İSKƏNDƏRLİ

DOĞMA RUH

Elə bil ki, lap doğmayıq -
lap əziz bir tanışsan...
Nədir, söylə bu doğmalıq?
Bir dillənsən, danışsan...
Sən susursan, mən xətrinə
belə dəyə bilmirəm...
Çox doğmasan, deyə sənə
“kabus” deyə bilmirəm...

Elə bil ki, danışmağa,
söz deməyə dilin yox...
Axı niyə, nədən belə
fikirlisən, qəmlisən?...
Elə bil ki, sevincin yox,
çarəsizsən, qəmin çox!
Söylə, niyə nigaransan,
nə müjdəylə gəlmisən?...
O yol çəkən gözlərində
bir dəryanın nəmi var...
O nigaran baxışlarda
neçə ömrün cəmi var...

Ey doğma ruh...
Nə söyləsən,
“yox” deməyə üzüm yox!
Heç nigaran qalmağa da
ehtiyac yox, lüzum yox.
Ruham - mələk qanadında, -
hər dönəmdə pərt etmə...
Heç qəm çəkmə, arxayın ol,
silinməyən dərdlərimi
bir də mənə dərd etmə...

ARZULAR

Hər biri bir dünya, bir aləm olub...
Kövrəyi də vardı..., vardı şirini.
Yola getməyiblər - dəcəl uşaqtək,
güdüb, qısqanıblar biri-birini...

Biri qocalanda, biri gənc olub,
biri doğulanda, o biri ölüb...
Gah göyə qaldırıb, gah yerə vurub,
halıma acıyıb, halıma gülüb.

Ölən arzuların taleyi - qara...
Yad edən, salan yox onları yada...
Kaş gerçək olaydı bütün arzular,
solub ölməyədi heç biri ya da...

BİR GÜN

Bir gün yaranırıq, bir gün ölürük,
demirik bu ömür bitəcək bir gün...
Bir gün sevilirik, bir gün sevirik,
bilmirik bu sevgi ötəcək bir gün...

Bir gündə gör nələr baş verə bilər,
bir gündə hər bir şey dəyişə bilər.
Yox olan yarana, dirçələ bilər,
var olan yox olar, itəcək bir gün.

Çoxu bu dünyanı əbədi bilir,
dünya malı üçün ölür, dirilir.
Kim ölər, kim qalar..., axı kim bilir
kim kimin çiyində gedəcək bir gün...

VƏTƏN

Dəlisiyəm mən bu eşqin.
“Sevgi - qəlbin aynasıdır.”
Kim oğulluq bacarırsa,
Vətən onun anasıdır.

Torpaqdan insan yaradan,
Torpağa da dəyər verib.
Ruzi verən, məzar olan
o torpağı bəyən deyib!

Həm ilkimiz, həm sonumuz -
Ana Torpaq - Ana Vətən!
Sənlə yoğrulub canımız,
Gedim hansı yana, Vətən?